

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 5

Ročník IV.

květen '98

Motto:

Ptáš se, jak si člověk má počínat, aby celý den chválil Boha. Ať děláš cokoli, dělej to dobře - a chválil jsi Boha. *sv. Augustin*

Všemohoucí Bože, Otče, Synu a Duchu svatý, vyslyš naše hlasy a pomoz církvi v naší zemi k oživení víry a růstu Tvého království. Dej, ať všichni, kdo se na něm podílejí, poznají sílu Tvé milosti a pomoci.

Pomoz nám moudře poznávat Tvou vůli, ukaž nám cesty, po kterých máme jít, veď a žehnej svému lidu na každém kroku v tomto velikém úsilí, aby se Tvá církev stala živým nástrojem evangelizace a obnovy, světlem světa, kvasem a solí země ke Tvé slávě a k posvěcení všech věřících. AMEN.

Své bolesti i slzy, své úzkosti i naděje, všechno těžké i požehnané, co patří k mému kříži, chci obětovat z celého srdce za církev, za Svatého otce, za naše biskupy, kněze a jáhny a za všechny služebníky církve a za dobré ovoce plenárního sněmu církve v naší vlasti. *(Denní modlitba za plenární sněm.)*

EVANGELIZACE

Je po Velikonocích. Pomalu jsou zapomenuty dny plné rušných událostí v Jeruzalémě, země se vrací ke svému všednímu životu.... Zbýl jenom hlouček těch, kteří byli s Ním, kteří viděli, kteří uvěřili, těch, kteří potkali a poznali Pána na cestě do Emauz. Nemohou se již vracet zpět, neboť světlo Kristova vzkříšení je silnější než všechno, co dosud poznali. Stanuli na vrcholu, odkud je vidět dále, než vidí jejich současníci, a přesto musí zůstat ve světě, s nímž jsou stále spojeni mnohými pouty. A nejen to: jsou posláni proměňovat tento svět, který nechápe, který se vzpírá a vyhrožuje, a vnášet do něho ono světlo, které tam nahoře spatřili.

Nejsme na tom o mnoho jinak. O tom, že to s naší společností, se světem, který nás obklopuje, není všechno v pořádku, není v zásadě sporu. Bouřlivý vývoj osmi let od listopadu mohl snad přinést zásadní změny v ekonomické a politické oblasti s výsledky, které ovšem leckomu připomenou spíše burčák než zralé, lahodné víno. Ale nežť. Je tu jiná situace, jiné podmínky a my se v nich učíme, tu lépe, tu hůře, žít.

Celá naše současná doba trpí, mimo řadu dalších chorob, především nezralostí a nevyvážeností svých vnitřních vztahů, které nelze změnit kouzelným proutkem ekonomické reformy ani je nelze napopoučet náhlým otevřením světa, v němž je takřka všechno dovoleno. Jsme v podobné situaci jako vězeň, který po odpykání trestu opouští bránu věznice: náhle získaná svoboda je čímsi, s čím si nevíme rady, šancí, která je nám dána, ale kterou nedovedeme naplnit tak, jak jsme si po dobu nesvobody ve svých snech představovali a předsevzali.

Tato skoro neomezená svoboda, která se nám nabízí, je ovšem místem, které lze naplnit, ve shodě s naší přirozeností, různým způsobem. Může se stát snadnou kořistí hrubých trhvců a jejich apoštolů a vykladačů, prodavačů líbivých hesel, budujících na hlavních třídách své chrámy peněz jako symbol budoucího blahobytu a prosperity. Po tolika hubených letech je tato nabídka lákavější a vtíravější, než jsme si asi ochotni připustit.

Není pochyb o tom, že je to cesta špatná, vedoucí ke zkáze. Ne ovšem proto, že by člověku konečně dopřála to, čeho se mu tak dlouho nedostávalo: uzavírá mu cestu ke skutečné svobodě, odpírá mu Ducha, v němž se člověk stává člověkem. Nabízí jen zlatá pouta nového otroctví, starého jako lidstvo samo. Pro ty, kteří viděli a nemohou se již vrátit, oslovení vzkříšeným Pánem, kteří dohlédli smysl a cíl života, je to všem výzva a poslání, je to úkol tohoto ducha vnášet a šířit tam, odkud ho jiní vytlačili.

Je to ale i zkouška a důmyslná past pro toho, kdo by svůj pobyt na tomto světě chtěl chápat jako svou privátní záležitost, kdo by "svého" Krista chtěl,

snad z obavy ze své vlastní slabosti, skrývat a chránit před dotírající nepohodou. Neboť Kristus zazářil v nás jenom proto, abychom i my sami zářili a láska, kterou jsme poznali, je určena našim bratřím, kteří na ni čekají.

A i když se sami cítíme slabí a nehodní, musíme vyjít na cestu a s odvahou prvních apoštolů rozdávat dary, které jsme obdrželi. Každý podle jejich míry, ale s vírou, že Pán nás neopustí, s jistotou, že to bude vždy On, kde bude mluvit našimi ústy a jednat v našich skutcích. J.J.O.

LITURGICKÉ OKÉNKO

Složení mše, její prvky a části

(ze Všeobecných pokynů k Římskému misálu)

Charakteristika bohoslužebného shromáždění

Ve mši neboli Večeři Páně se shromažďuje Boží lid za předsednictví kněze, který zosobňuje Krista, k slavení památky Páně neboli eucharistické oběti. Proto o tomto místním shromáždění svaté církve platí v plné míře Kristův výrok: "Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich" (Mt 18,20). Neboť při slavení mše je Kristus skutečně přítomen: v samotném shromáždění v jeho jménu se scházejícím, v osobě sloužícího kněze, ve svém slově, a podstatně a trvale pod eucharistickými způsoby.

Mše se skládá ze dvou částí: z bohoslužby slova a ze slavení eucharistie, jež spolu souvisí tak těsně, že tvoří jeden bohoslužebný úkon. Ve mši se připravuje stůl Božího slova a těla Kristova; u něho se věřící poučují a živí. Další obřady slavení mše otevírají a uzavírají. *Připravil br. Ignác*

Z FARNOSTI

Pozor změna! **Beseda s Bohuslavem Blažkem** se koná v úterý 5. května v 19:19 hod. ve farním klubu.

Sport - každou první neděli v měsíci, tj. 3. 5., naposledy 7. 6., je plavání pro děti v YMCA, 14-15 hod., další informace na nástěnce každý lichý týden v neděli se hraje volejbal v tělocvičně u voršilek sraz v 14:30 v Ostrovní ul. před vchodem do školy, v květnu to je 10. a 24. 5.

Příprava na nové tisíciletí

Z III. části pastýřského listu, který byl uveřejněn v Arcidiecézním zpravodaji č. 2/98 od našich biskupů, dále uvádíme:

V tomto roce zasvěceném Duchu svatému doporučují pražští biskupové, aby se konala

- 1) votivní mše sv. k Duchu svatému s promluvami o Duchu svatému a jeho působení
- 2) příprava k obnově biřmování, která by se měla vykonat o svatodušních svátcích
- 3) adorace za kněžská povolání a povolání k řeholnímu životu v každé farnosti jednou měsíčně

Duchu svatý,

jmenujeme tě lidskými jmény,
abychom o tobě nemuseli úplně mlčet.

Ty jsi vzduch, který dýcháme, dálka, do které hledíme,
světlo, které osvěcuje lidi,
láska, s níž nás Bůh stvořil.

Otevři mě pro všechny lidi a pro všechno dobro.

Probud' mě k životu,

tak jako jsi probudil Ježíše ze smrti k životu.

Připomeň mi všechno, co vykonal.

Pomáhej mi žít tak, abych se stal světlem tvého světa.

Alfonso Pereire: Myšlenky a modlitby

Doporučená literatura:

TERTIO MILLENNIO ADVENIENTE - Apoštolský list Jana Pavla II. O přípravě na jubilejní rok 2000. DOMINUM ET VIVIFICANTEM Encyklika Jana Pavla II. O Duchu svatém v životě církve a světa (Zvon 1997).

Koncert. Česká duchovní hudba v proměnách staletí. Učinkují: Piccolo coro a Piccola orchestra, řídí Marek Valášek. V pondělí 4. 5. v 19:15 hod.-Baroko. Koná se v Loretě, Loretánské nám., Praha.

Františkovo milování

František z Assisi je pro vás i pro nás opravdovým svědkem víry, on vystihl a uvedl v život podstatné Kristovy důrazy. V mládí prožil František hluboké obrácení k Bohu. A v tomto zásadním prožitku si uvědomil Kristovo spoluutření (compassion), kdy se Kristus spřáhl s bídou celého lidstva. František sám cítil ve svém srdci rány. A my o něm čteme: "*František nemohl*

si potom celý život vzpomenout na Krista, aby neplakal, a to hořce a hlasitě, nad jeho utrpením. Naplňoval cesty vzdechy a nedal se upokojiti, vzpomínaje ran Kristových."

Zdálo by se, že jednou z věcí, které dnes rozhodně nespojují křesťany s křesťany, katolíky a evangelíky, je úcta ke svatým. O to radostnější je zjištění, že ani zde nemusí panovat neporozumění - nebo jinak, že **úctu** můžeme upřímně společně sdílet, ať už ji orientujeme k osobě "svaté" či "nesvate".

Setkání dvou farností, jedné katolické a jedné evangelické, v neděli 22. března u Salvátora - tedy na evangelické půdě - bylo k tomu tou nejkrásnější příležitostí. Tři bratři františkáni a k tomu skupina farníků přijali pozvání Svátí Karáska a zúčastnili se bohoslužby i následujícího společného posezení s občerstvením. Příjemné na celém dopoledni nebylo jen teploučko v tradičně vyhřátém kostele, ale především zážitek "ekumeny na vlastní kůži".

Nejprve se ovšem katolík musí vyrovnat s jinakostí prožívání víry, vyjádřeného průběhem evangelické bohoslužby. Když se podaří překonat tuto - nelehkou - překážku, může si s radostí uvědomit, že pod tím černým, střízlivým a jaksí smutným oblekem bije také křesťanské srdce. Všichni jsme té neděle vyslechli kázání o Kristově utrpení, utrpení kříže, který v Božím srdci vyrývají hřích a láska.

Do tohoto obrazu zasadil Svátá Karásek postavu svatého Františka, který dokázal proměnit silou své lásky k Bohu všechno utrpení v oslavu nepodmíněné a všepromikající Boží lásky k člověku. A tak, doufejme, stojí u kolébky čerstvě narozeného přátelství mezi dvěma křesťanskými společenstvími sdílená úcta - úcta a láska.

Kristovo utrpení je svědectví o tom, že Syn miluje Otce. Pot v Gethsemane, výkřik na Golgotě i nedělní ráno - to je svědectví o tom, že Ježíš miluje Otce a že kníže tohoto světa si na něm nic nevezme. Tak nekompromisní, neústupné, tak zběsilé a pokorné je vyznání lásky, z kterého Ježíš neslevil. Křesťan je ten člověk ze světa širého, který tomu porozuměl a nechal se tím nadchnout.

Svatý František se nechal plně nadchnout tímto milováním. Jeho láska k Otci prostoupila i jeho smrt. Připomeňme ji závěrem: František se zeptal lékaře, co soudí o jeho nemoci - a chtěl vědět pravdu, řekl, že není žádná kukačka, aby se smrti bál. Lékař mu tedy oznámil, že jeho nemoc je nevyléčitelná a že zemře na konci září. Tu František rozpráhl ruce a přeradostně zvolal: Bud' vítána, sestro moje, smrti! A pak zpíval: Laudato si, Misignore, per sora nostra - morte corporale. Pochválen buď, Pane můj, od naší sestry, smrti tělesné.

Filip M. Outrata

Sněmovní kroužek.

V úterý 21.4. jsme se poprvé sešli. Setkání vedl bratr Štěpán. Spolu s bratrem Michalem nás bylo po většinu času přibližně 10, někdo přišel později, někdo odešel před ukončením. Po úvodní modlitbě jsme se vzájemně představili a řekli, co od setkávání očekáváme. Shodli jsme se na tom, že chceme vytvořit společenství lidí, kteří se učí vzájemně si naslouchat, důvěřovat si, mohou se na sebe spolehnout, chtějí se poznat, a tak se obohacovat a zároveň mají odpovědnost za dění kolem sebe.

Příští setkání se koná v úterý 19. 5. v 17:00 hod. ve farním klubu, téma: život ve farnosti. Sněmovní kroužek je otevřený, každý je vítán. *L. Jirsová*

Setkání s Terezkou (Společná návštěva divadelního představení)

Hra Lenky Lagronové "Terezka", čerstvě ověčená cenami Alfréda Radoka za původní hru a za výkon Lucie Trmíkové v titulní roli, neobyčejně působivě přibližuje postavu svaté Terezie z Lisieux. Setkání s touto dětsky něžnou bytostí nám umožní prožít zázrak působení Boží lásky, stejně, jako jej před více než sto lety prožívaly její řeholní sestry a později všichni, kteří se vydali její cestou - cestou obětování se milosrdné Boží lásce. "Obětovat se Lásce, to je úplně něco jiného, než obětovat se spravedlnosti. Netrpí se více, jde jen o to více milovat Boha za ty, kteří ho milovat nechtějí", říká svatá Terezie z Lisieux, o které později její spolusestra vypovídá, že žila tak mile a skrytě, že by si nikdy nepomyslela, že je svatá. "Mým povoláním je Láska", říká svatá Terezie, a je to ta stejná Láska, která ji vede do svatosti. "Terezie přitáhla svatost k zemi, ukázala, že je dostupná všem" (L. Sankalé).

Nechce se tomu věřit, ale najednou nějak lépe chápeme, proč si nemůžeme lásku Boží zasloužit "jen" za naše dobré skutky. Najednou lépe chápeme, proč nejdůležitějším přikázáním je právě přikázání Lásky. Díky, Terezko, za Tvé láskyplné pohlazení!

P.S.

Zdálo se, jako by toho dne sváděli tuhý boj o představení oba režiséři: ten divadelní - Jan Nebeský, s tím skutečným nebeským, který, jak známo, režíruje celý náš vezdejší svět. Nedostavila se představitelka Matky představené a představení se málem nekonalo. My, diváci, jsme se stali toho večera hlavními aktéry nečekaného dramatu: Hrát? Nehrát? Improvizovat? Čekat? - Soubor názorů rázně ukončila radostná zpráva: Matka představená je živa a zdráva a blíží se k divadlu - za hodinu může představení začít! No však!- Nebeský přece nemůže nikdy prohrát!

H. Outratová

Beseda ve farním klubu

V úterý 7. dubna se konala ve farním klubu beseda se členy chrámového sboru z Bamberku, kteří nám předvedli své umění na koncertě v našem kostele na Květnou neděli. Naskytla se nám tak nepříliš častá příležitost pohovořit si a poznat naše přátele, duchovně i teritoriálně tak blízké, navázat lidské i "oficiální" kontakty, které právě v dnešní době tak potřebujeme.

Sál byl skoro plný, především díky tomu, že našich přátel přišlo kolem padesáti, což se o české účasti říci nedá. Naštěstí si tohoto "detailu" nikdo z nich příliš nevšiml a díky nevtíravému moderátorskému úsilí se podařilo skloubit celý program a vytvořit vskutku dobrou a přátelskou atmosféru.

Po krátkém hudebním úvodu v podání našich mladých hudebníků jsme vyslechli úvodní slova, v nichž se naši němečtí hosté dozvěděli mnoho o našem současném úsilí o sblížení, o úloze křesťanů v tomto procesu, o cestě naší církve v dobách totality i jejím současném hledání v nové svobodě. Přirozeně, že se hovořilo i o bratrech františkánech a obnově jejich kláštera, který nám tohle vše umožňuje.

Jakoby z opačného konce zazněla táž slova radosti ze setkání ve vystoupení mluvčího našich hostů. Vyzařovala z nich touha po porozumění, podepřená osobními prožitky z doby války i pobytu v sibiřském lágru. Touha vrátit se v míru do této země a radost z toho, že se splnila, byla snad nejlepším důkazem krásy a nevyzpytatelnosti cest, po nichž nás Pán vede.

A při tom všem zbyla ještě spousta času na milé osobní rozhovory a kontakty, při nichž jsme zároveň také trochu provětrali naše jazykové schopnosti.

Naši přátelé nám pak sami zahráli a přišla na řadu i produkce improvizovaného česko-německého komorního souboru. A také česká pínička, kterou si všichni spolu zazpívali. Tak jako my, i oni nás srdečně pozvali k návštěvě jejich farnosti a krásného města Bamberku.

Jak řekl ten bývalý voják a vězeň: Právě toto by měli vidět a dělat politici. Ale což jsme těmi nejlepšími politiky nebyli my sami? *J. Outrata*

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Sbírka oblečení a obuvi pro Ukrajinu (dětské i dospělé)

se bude konat **v pátek 15. května od 14 -18 hod.**

v sobotu 16. května od 8 - 14 hod.

na vlakovém nádraží Praha - Dejvice (stanice metra A nebo tramvaj:
Hradčanská, případně Dejvická).

Hledáme pomocníky. Předem děkujeme. (tel. 24 23 09 56) *M. Koronhályová*

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

Každý Čt v 17:00 mše sv. pro mládež v kapli sv. Jana

Každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Květen 1998

3. 5.	Ne	14:00	Shromáždění SFRČ, mše sv. s profesí	kaple sv. Michala
5. 5.	Út	16:30	Setkání farnosti	farní klub
		19:19	Beseda: Bohuslav Blažek	farní klub
7. 5.	Čt	20:00	Exodus - počátek putování mladých, odjezd	
10. 5.	Ne	14:30	Sportovní odpoledne	
15. 5.	Pá	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
15. 5.	Pá	14:00 - 18:00	Sbírka oblečení a obuvi na Ukrajinu - na vlakovém nádraží Dejvice	
16. 5.	So	8:00 - 14:00	Sbírka oblečení a obuvi	- tamtéž
16. 5.	So		Svátek sv Jana Nepomuckého	
17. 5.	Ne	10:15	Návštěva členů evangelického sboru na mši svaté po mši posezení ve farním klubu	
18. 5.	Po	16:00	Video - promítání	farní klub
19. 5.	Út	17:00	Sněmovní kroužek - otevřeno všem	farní klub
20. 5.	St	19:19	Přednáška: PhDr. Tomáš Edel: Nové poznatky k historické osobnosti sv. Zdislavy z Lemberka	farní klub
21. 5.	Čt		Slavnost Nanebevstoupení Páně	
24. 5.	Ne	14:30	Sportovní neděle	
27. 5.	St	19:19	Koncert: Svát'a Karásek s kapelou	farní klub
31. 5.	Ne		Slavnost Soslání Ducha svatého	
2. 6.	Út	16:30	Setkání farnosti	farní klub

Duch svatý v našem manželství. Duchovní obnova pro manžele - 30. 5. od 9-16 hod. u P. Marie Sněžné. Vede P. Bernard OFM. Přihlášky na tel. 24942236.

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 2, 50 Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 22212155

Farní úřad ř.k., Jungmannovo nám 18, Praha 1